

[Peter Nielsen.]

de 22 000 kr. formindsket med 2 000 kr., og skatten af de 20 000 kr. bliver 2 835 kr., altså 45 kr. mindre. Har de lige store indtægter, eller er den indbyrdes fordeling anderledes, bliver resultatet det samme. Sambeskatningsproblemet eksisterer selvfølgelig fortsat for de større indkomster, men for de fleste skulle problemet nu imidlertid være løst.

Den foreslåede forhøjelse af børnetilskuddene skulle give fuld kompensation for omsætningsafgiften, hvad et normalt barns forbrug angår, idet varer som grønsager, mælk, æg og frugt vel udgør en større del af konsumet for et barn end for en voksen, og disse varer fritages jo for omsætningsafgift. Det gælder i øvrigt for de fleste mennesker, at disse betydelige skattelettelser vil give fuld kompensation, hvilket også ses af, at pristallet næppe vil blive berørt synderligt af omlægningerne.

Men selv efter disse store skattelettelser er der store og kedelige procenter i vor skatteskala, og mit parti vil være villig til at reducere disse procenter yderligere, endog meget betydeligt. For øjeblikket opkræves der i direkte skatter til såvel stat som kommune knap 15 pct. af nationalindkomsten, og denne procent vil nu yderligere blive formindsket. Hvorfor skal det så være nødvendigt at køre med disse høje procenter, der tilmed kan komme til at virke tilfældigt? Man kan bl. a. gennem en omlægning løse problemet om den høje marginalbeskatning. Hvorfor blive ved at lappe? Hvorfor ikke gøre et par helt nye bukser af det skind, for det besynderlige og uretfærdige ved marginalbeskatningen er jo, at man året efter, at merindkomsten er tjent, skal sættes så højt i skat, og så betaler man den gennem de næste to år, medens skattefradraget tager de fleste penge igen, hvilket atter bevirker, at statsskatten stiger det næste år.

Da vi i sin tid fik beregningen om merindkomstfradragets virkninger, skulle man regne 10 år frem i tiden for at konstatere, hvad skatteyderen reelt har måttet betale, altså for merindtægt. For at få at vide, hvad f. eks. nogle overarbejdspenge kunne betyde i skat, skal man kende sin indtægt 10 år frem i tiden og i den tid altså betale

frem og tilbage. Hvorfor dog ikke nøjes med med det samme at betale den egentlige såkaldte ligevægtsskat, når indtægten er konstant? Det vil kunne blive en jævn og relativt lille procent.

Hvorfor skal vi blive ved med at lappe på denne udskrivningslov? Det bliver aldrig helt tilfredsstillende for nogen. Jeg håber, det snart er sidste gang, det sker, og at vi nu kan komme ind i virkelig saglige drøftelser af overgang til skat af den løbende indtægt og få vort indviklede fradragssystem betydeligt forenklet og blandt andet få denne besynderlige skattefradragstret væk, der giver disse klumper og tilfældigheder for skatteyderne.

Vi efterligner nu Sverige og Norge med omsætningsskatten. Det er ikke det bedste i deres skattesystem; hvorfor dog ikke også efterligne disse — og snart alle andre lande — direkte skattesystem? Oms og kildeskat må i det lange løb høre sammen. Store dele af befolkningen er utålmodige nu og ønsker kildeskat. Det stærkere samkvem med andre lande og det fælles nordiske arbejdsmarked har bevirket, at danske skatteydere i stort tal har stiftet bekendtskab med moderne skattelovgivning, og derfor er ønsket om en kildeskat mere udbredt end nogen sinde, og vi kan i det lange løb ikke sidde et sådant ønske overhørig.

Må jeg sluttelig anbefale de to foreliggende lovforslag, idet mit parti erklærer sig rede til i et udvalg at forhandle om enkeltheder.

Jeg vil gerne til denne anbefaling føje en tak til den højtærede finansminister. Der er vel ikke mange, der er begejstret for omsen, men det væsentlige er, at vi får cementeret den fulde beskæftigelse, som vi desværre ikke endnu tør regne for en selvfølge. Statsoverskuddet vil medvirke godt hertil, og det fremkommer på en sådan måde, at det almindelige, jævne hjem i Danmark ikke får øgede byrder. Befolkningen skal nu betale lidt mere for varerne, men hovedparten kan tage det som en art opsparing eller rabatmærkesystem, om man vil — det betaler man jo også selv til — og nubussen udbetales, hver gang man betaler sin direkte skat, ved at beløbet nu bliver mindre.